

stwu sam na kschizu samnje
prosyk.

4. Ty swjaty Ducho, bydl
mi wutrobi, njech lubi so
tezi moje bjezenje, tu duschu,
mysle, wutrobu tezi dawam,
a steho rjeschenja nijetk hoh-
rje stawam.

5. Ja nochzu samo swoju
wohlu mjecz, trojeniczki, twoj

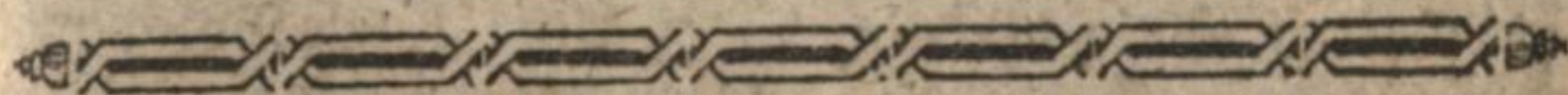
zu ja wjecznje bydcz, ja zwar
syn hjeszczje na tym rjesch-
nym swjeczi, mi so pak ze
tam dzejz su Boze dzejzi.

6. Stajn wutroba, so dus-
scha k Bohu dze, posbjen so
ruczje tam dzejz JESUS
je: Da mozesch hizom hetw
to nebjo dostacz, a potom we
nebju tam wjecznje wostacz.

Czesz bydz Bohu samemu!

Koncz

tych starych Kyrluschow.

we Jesurowem Meni!

Pschidawk

nowych Kyrlischow.

I

Kwalobne, a dzakomne Kyrlische, ktej zny-
lej swjatej Trojizy.

A) Wot krasneho Towarstwa teje
Duschje s Bohom.

529

Mir ist ein geistlich Kirchelein ze.

Loz: O Jesu swjeto ziwjenja, ze.

Saj! duchomna je zyr-
kwička, mi do Wutro-
by stwarjena, kiz schudzjom

je wobarbena, skroju kruz-
sta, Boho zenehcza.

2. We tajkej malej zyr-
kwičky, ma swoje krasne
Bydlenje, ta zyta swjata
Trojiza, Boh Wotz, Syn,
Duch, a jich Wlada.

3f 2

3. To